

РЕДАКЦІЙНИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ СЮСЬОЗ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

EDITORIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

ТРИ ЦЕНТИ РІК XL Ч. 114 Джерси Сіті, Н. Дж., вівторок, 17 травня 1932.

VOL. XL. No. 114. Jersey City, N. J., Tuesday, May 17, 1932. THREE CENTS.

П'ЯТЬ Чоловіків і одну жінку підозрюють у вбивстві дитини Ліндберґів

НЮ ЙОРК. — З інформації, які одержано від стейтвотерської поліції в Нью-Джерсі, виходить, що поліція впала на слід банди, яка викрала дитину Ліндберґів і її вбила. Вже навіть поставлено теорію щодо цього, як скоїлася ця трагедія.

Поліція є тої думки, що бандіти не хотіли вбити дитину, а тільки хотіли видістати від Ліндберґів як найбільший окуп. Банда складалася з п'яти чоловіків і одної жінки. Та остання дбала за дитину. Банда оставала по викраденню дитини в лісах, недалеко дому Ліндберґів. А коли розпочато пошукування, вбито дитину, щоби в той спосіб легше виратуватися. Колиж бандіти знайшлися вже в безлюдних місцях, почали навізувати з Ліндберґом контакт, щоби видістати від нього гроші, підпорок його і його висилання, що дитина жила.

Поліція виробила свій план на підставі своїх помічів і з'янув д-ра Джана Кондона з Бронкса, котрий переговорював з ними, що викрали дитину, і виплатити їм \$50,000 титулом викупу. Поліція має дані заключати, що Кондон виплатити тим бандітам, котрі викрали дитину. Інші пертракції, які ведено з боку інших людей, були ведені з такими особами, які не брали участі у викраденню, а тільки хотіли видурити гроші.

ЗГИНУВ ТОЙ, ЩО ВЧИВ ЛІНДБЕРГА ЛІТАТИ.

ФІНІКС (Арізона). — Наслідком летунської катастрофи, якої причини не вияснено, згинув Джек Лінч, літ 42, котрий перший учив Чарлза Ліндберґа летунської штуки.

Разом з Лінчем згинув В. А. Клерк третій, 36 літ, вивук сенатора Вільяма Клерка, мідяного магната, котрий залишив по смерті в 1925 р. маєток на суму \$50,000,000.

РОЗСЛІДУЮТЬ, ЗА ЧІЙ ГРОШІ ПОДОРОЖУВАВ ВОКЕР.

НЮ ЙОРК. — Легіслатурна комісія розслідує рішні фінансові транзакції мейора Вокера. Між іншим твердять, що Вокер вбрався був з жінкою і приятелями в подорож до Європи в 1927 р. с'єчас по тім, як дано концесію „Еквітебл Ковч Компані". Від цієї компанії, як подають комісії, Вокер дістав „презент" у бондах на суму \$26,534.

КУПАЛИСЯ, ЯК У ЛІПІ.

НЮ ЙОРК. — Минула неділя була такою теплою, що коло пів мільйона людей вихали з Нью Йорку над море, а сотки купалися в морю.

ХРЕСТОНИСНИЙ ПОХІД СУХИХ.

АТЛЕНТИК СІТІ. — На генеральній конференції методичско-епіскопальної церкви піднято шум з приводу зросту протипробиґіційного сентименту. Рішено повести хрестоносний похід проти мокрих, опираючись при тім на молоді. А за всяку штуку рішено задержати при проґрбісії 13 стейтів, щоби не допустити до зміни конституції в справі проґрбісії.

ВИБРАЛИСЯ В ДОРОГУ ДОВКОЛА СВІТА.

НЮ ЙОРК. — Кораблем „Берлін" прибули до Злучених Держав 9 молодих німецьких хлопців, членів товариства „Вандруючі Птахи", котрі рішили відбутися в 12 місяців подорож довкола світа. Хлопці виглядають здорово і заосмотрені в усіх річах, потрібні до такої подорожі, яку відбудуть по більшій часті пішки. З Сен Франсиско поїдуть кораблем до Йокгама. Гроші на дорогу мають, але думають дещо заробити грою, бо всі грають на різних інструментах.

ЖИДИ НАРКАЮТЬ, ЩО ІХ НЕ ПРИМАЮТЬ ДО РОБИ.

ФІЛАДЕЛФІЯ. — На річній конвенції „Нешнел Конференс оф Джувіз Сошел Сервіс" говорив д-р І. Рубінов про расову нетолеранцію в Америці. Він казав, що Жидів не приймають вже тепер до багатьох галузей промислу і торгівлі. І коли так далі піде, казав Рубінов, то Жидам не усміхатися гарна будучність в Америці.

І ПОЛЬСЬКІ ЖИДИ ЖАЛУЮТЬСЯ.

НЮ ЙОРК. — Д-р Сінґаловський з Берліна говорить на обід „Піллс Орт Федерейшн оф Америка", що в Польщі 75% жидівських дітей є хорі на скарлатину, та що положення Жидів в Польщі є безнадійне. Він казав, що Жидів становлять 11% населення, але платять 40% усіх податків. Жиди в Польщі, казав Сінґаловський, є виставлені на голод і знищення.

НАЗИВАЄ ПИВОВУ ПАРАДУ ТРИКОМ ВОКЕРА.

НЮ ЙОРК. — Джан Генйс Гомс, пастор „Комюніті Чорч", говорив підчас недільної проповіді про пивову парад, влаштовану мейором Вокером. Він казав, що Вокер завжди вимудює якісь „циркові штуки", щоби тим відвернути увагу загалу від харбарництва, яким засмічена адміністрація міста.

ТІХА УТРАКВІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ШІКЛІ.

В саибірському повіті є це в кількох селах школи з українською мовою навчання, які перегревали „важкі часи". Але ось шкільний інспектор Соколовський (греко-католик) розіслав управителям тих шкіл облички, в яких каже постепено вводити замість української польську мову навчання. Так одним обличком, без галюмури та крику, без ніяких „чудотворних" публікацій, утрачується вже і так нечисленні українські школи.

ЗАДРІСНА ЗА... 70-ЛІТНЬОГО ЧОЛОВІКА.

В селі Черново, томашівського повіту, Ружа Саковська, що мала 70 літ, від довгого часу була задрісна за свого 70-літнього чоловіка. Завсімі підпіривала його, що він її втраджує. Це її підозріна довело до того, що вона підрізала собі горло.

СМЕРТЬ НАЙСТАРШОГО ЛЮДИНИ В СВІТІ.

Повідають з Лондону, що в лінійці померу 158 р. життя Заро Ага, ур. 1775 р. У час французької революції мав 14 літ, на його очах пройшло життя Наполеона I, від низин на вершини аж до заслання на острові св. Олени. Батько Заро Аги жив 142 літ, — один із його синів помер 1900 р. у 101 р. життя, а його дочка змилувкуватиме незабаром 100 роковин народити. Заро Ага був 12 разів одружений і мав 36 дітей. Він вівчався з останньою жінкою у 152 році життя, а його суджена була 100 літ молодша.

ЛВІВ І ТИГРИ НА ЛІЦТАЦІ.

В Неаполі незабаром виставлять на ліцитацію звірята з цирку Шнайдера. Найбільше цікавлять усіх 100 львів, 6 тигрів і 6 білих медведів.

НАПАД БАНДИТІВ НА КАСУ.

В Лодзі напали два бандіти на скарбнича залізничної стації таки в борах двірця. Коли бандіти хотіли обесидити скарбнича, він, борючись, дішнов до аярмового дзвінка і заледовив. Одного бандіта, що втік, спіймали, другого, що відстрілювався, застріляли.

НАЧЕ МАЛОГО ЛІНДБЕРґА...

„Колі за давніх, бурхливих часів викрадали гарнешніх хлопців, не було в цьому нічого дивного. Затє дивніші річі діються в „спокойні" ХХ столітті. Ось у Велику Плітвицю прятаняють бандітери схоплені торговляні болгарського містечка Неорокоп, що вертали саме з Софії домім. За батьками міста сіді заганув.

АРЕШТУВАННЯ ЗА АСЕКУРАЦІЙНЕ ОБОВ'ЯЗАННЯ.

У Львові арештувала поліція Генрика Юрія Бабаєча, сина відомого торговця конями, за це, що намовив заіюди, щоби вкрали у нього каскетку з 6,000 зол. і футро, щоби дістати асекюрацію.

ПРИКАЛІДНА МАТИ.

На Поморю в Бродніці жінка робитиша Дімовського вродила четверо дітей: 2 хлопців і 2 дівчатки. Всі діти живуть. Мати доророва.

16-ЛІТНІЙ ХЛОПЕЦЬ ЗГИНУВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ДВОБОВО.

На Віленщині, в селі Залороже, 15-літній Іван Шумлянюк і 16-літній Павлик Деревний залобували в 15-літній Марусі Помаякній. Дівчина сама не знала, кого з них вона закохалась вибрати. Тої молоді парубчани постановили поладнати справу між собою американським двобовом. Умовили, що хто з них витане з капелюха червону галуку, той мусить покинути з собою Галуку витану Деревний і відкинувся в оману. Його друг, Бортевич, який саме в той мент туго переїждив, поспішив з ратунком, але даремно: парубчак дістався під лід і згинув. Шумлянюк згодосяся понаратити і коче, щоби його вивуакувати.

„ТВОРИЙ ЕЛЕМЕНТ" ПЕРЕД СУДОМ.

Одного дня прийшов Гольдшміт в однострою „стешельца" до варшавського адресового бюро. Була задовга черга і він захотів погодити свою справу поза чергою. Вижидючи публіка і урядовий спротивлявся цьому. А „стешельца" став силити насмішками, іронічними заувагами. Урядовець приймаючи погляди, який списав протокол. Справа пішла до суду, де „стешельца" боронився тим, що він є „творий елемент" і має право докати урядовців за їх невдячність по відношенню до справ. Суд усє так засудив „стешельца" на місяць арешту за нарушення публічного супокою.

САМОВІЛЬНА ВАРТА.

В селі Ліса, пов. Підгайці, живе він, Ян Зелінський. Нічю 20 Серпня ш. р. хтось зірав з його хати шидь з написом „склеп титанови". Зелінський з командантом постерунку в Завалові і вітром наложили на кожному хату по 20 р. кари, а зробані гроші мають бути звороти за пронавший шидь. Громадяни грошей не дожидали, бо не чулися відповідальними за чинсьбу шидь у селі. Тої командант постерунку биях тати Зелінського робити п'ять господарів варту. Чоловік пав командант не ставив варту тої, як „хтось" по ночах відчіпав вікна з українських хат, а в учителя вкрав корову і ніхто до сьогодні її не знайшов?

СКІЛЬКИ ВАЖИТЬ СОНАТА БЕТОВЕНА.

Один музик обрхуваув, що соната Бетовена 7 зв. „Аппасіоната" важить 977 кр. Він доказує, що щоби викласти кожний тон, щоби щоби вилити одину ноту, треба 100 до 120 грамів. А щоби, що „Аппасіоната" має 12,300 нот, то щоби її відіграти, треба 977 кр. щоби авторство неоближати писання на клавиші. Отож музика є теж важка фізична праця.

САМОГУСТВО — ЯК РЕШІПНИЙ ОБРЯД.

В Індії це довеледана самогуство розуміли як релігійний обряд. Підчас торжества видилиши міста переїжджав величчя віз і під його колеса кидалися віри Брами і гинувли, розчаченні возом. Тепер анґлійський уряд заборонив цю радість смерті.

ЗАБРАЛИ ТРИЗУБ З ЧИТАЛЬНІ.

Дня 20-го березня підчас реферату п. Генік-Березовського в читальні в Яблоніві постеруноків Мтґач „приданивсь", що на стіні читальні висіт тризуб. Він звернувся до голови читальні з домаганням, щоби той зійняв із стіни тризуб, але голова заявив, що тризуб висівноше це перед 10 роками, і коли досі його ніхто не злімав, то й він не злімає. На другий день два постеруноків, дібравши собі це громадське поліціанта, прийшли до голови читальні, зажадали, щоби він відчинив читальню залу, зняв із стіни тризуб та забрав його на постерунок, залишивши посідку.

НАСЕЛЕННЯ ВАТИКАНУ.

Конскрипція виказала, що на території Чітта дель Ватікан (Місто Ватікан) мешкає тисяча людей. До Літеранського договору 50 відсотків з них були італійськими громадянами. Супроти цього Ватікан є вини найменшого державою земської кулі. Перед ним це місце припадало республіці Андорі, що лежить між Еспанією та Францією і має 5 тисяч мешканців. До рідку тих „аскінокерів" треба ще висилити другу республіку — Сан Маріно (в Італії), що має „ж" 11 і пів тисяч, та два князівства: альпійський Ліхтенштайн з 12 тисячами горожан та Монако на Рівєрі, якого володар шидьво панує над 23 тисячами вірних підданців.

ЗР БЖОЛИ.

Бжоди у своєму леті з улітка на полі кермуються сонцем і всіма предметами, на які натрапляють по дорозі. Німецький учений прослідив бістрогу бжодиногу зору. Робив це так: На пустій рішчці, куди перелітали бжодли, поставив він у рижних відступках предмети всякої величини, щоби муха могла злетити, щоби її предмети, які в прямикуму напрямку творять, котрому бжодли кут не більший як один ступінь, можуть служити до кермування її рухами. Отож бістрога ока бжодли має тільки одну вісімдесятку бістрої людського ока.

ПРОЦЕС ЗА ЛЯЛЬКУ.

В Парижі один батько купив своїй дитині ляльку. Продавця ляльок запевнив його, що лялька ніколи не розбіється. Незабаром лялька розбілася. Батько прийшов до лялькарі і їй дав йому другу ляльку. Але їй відіп напором пестити щоби дитини впала її поломилась собі руку. Батько пішов у друкобну раду. Цей уряд ляльки не дав. Справа обинилась на суд, як який має тепер халепу: чи лялькар має право казати, що його ляльки не розбиваються.

СМЕРТЬ РОБІТНИКА.

Управитель дібр у Вішнівчичку, пов. Підгайці, вислав двірських робітників: Стєха Буцького, Іосифа Лізєка і Франка Одиначка перекупролювати відходилої руди зі збірнички гнітвици. Тому, що збірничковий рур ніхто давню не відчинявав, то при відчиненні дави абили на смерть Стєха Буцького, котрий замінив зловім незрозумітих руду і був 6 дітей. Другої два робітники по перекутій хоробі — впадо роили.

ОФІЦІРИ ВБИЛИ ПРЕМ'ЄРА МІНІСТРІВ ЯПОЇІ

ЯПОЇЯ ОПИНИЛАСЯ НА ПЕРЕДЛОНІ ФАШИСТИВСЬКОГО ПЕРЕВРОТУ.

Мілітаристи незадоволені з „миролюбної" політики уряду.

ТОКІО (Японія). — Група молодих офіцерів вдерлася в дім прем'єра Японії, Кі Іноуяка, й трома стрілами вбила його. Покійному прем'єрові міністрів було 77 літ віку. Він визначався довголітньою активністю в політиці і був лідером японських націоналістів. Останніми часами серед воєнних почало ширитися незадоволення з політики Іноуяка, яке збільшилося з підписанням у Шанґаю з Китаєм замирення, після якого Японія почала виводити звідти свою армію.

Одночасно з убивством прем'єра міністрів інші п'ять груп офіцерів напали на деяких міністрів і старалися висадити бомбами кілька урядових будинків. Ворохобники лишили скрізь відозви з підписом організації молодих офіцерів. Зпочатку здавалося, що це почався організований виступ фашистів для захоплення влади в Японії, але пізніше виявилось, що це лише широко задуманий терористичний виступ мілітаристів, щоби усунути тих, які, на думку мілітаристів, ведуть невідповідно активну політику супроти деяких держав.

Вбивство прем'єра міністрів зпочатку викликало в Японії такий переполох, що в більших містах замкнуло біржі та банки. Змобільзовано резерви поліції і ужито всіх заходів, щоби піддержати дальшій спокій у Японії. На спішному засіданні ради міністрів вибрано міністра фінансів. Такашак, виконуючи тимчасово обов'язки прем'єра міністрів. Уряд змушений буде устатити, щоби зреорганізуватися. Очевидно, імператор буде назустріч мілітаристам і збільшить в уряді їх вплив.

НАДНЮТЬСЯ ПОВАЖНИХ ПОДІЙ У ЯПОЇІ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — В колах Ліги Націй ріжно оцінюють події в Японії. Дехто вважає, що імператори й урядові пощастить опанувати становище в Японії й не допустити до дальших терористичних актів, а то й до революції; а дехто думає, що в Японії прийде до поважних подій. Можливо, що приходять часи, коли неомежаний суверенітет імператора буде обкороєний так, як те зробили фашисти в Італії з королем.

У всякому разі терор, що на протязі останніх двох років панує в Японії, та взагалі складна політична ситуація на Далекому Сході не ворожать нічого доброго в недалекій будуччині.

ГЕНЕРАЛ ГОНДЖО ПОПЕРЕДУЄ РОСНО.

МУКЛЕН (Манджурія). — Головнокомандуючий японськими військами в Манджурії, генерал Гонджо, має довшу розмову з кореспондентами газет. Він заявив, що Японія бажає встановлення в Манджурії спокою й ладу та захисту японських інтересів. Ніяких намірів проти сусідів Манджурії не має й не думає вести проти них акції.

Але генерал твердо підкреслив, що коли виявиться, що бандітизм, акти саботажу та терору в Манджурії підтримуються кимсь із зовні, то негайно будуть ужиті найрішучіші заходи, що є втручання чужих агентів припинити. Він без натяків зазначив, що Японії тепер у Манджурії старяться виявити, на скільки відповідають дійсності відомості, що в Манджурії над заворушеннями працюють російські емісари.

НЕДОСІВ У РОСІ.

МОСКВА (СССР). — Не звачаючи на всі заклячки радянської влади й на „ударні" кампанії, більшовикам не вдалося виконати плану посівної кампанії. По планам п'ятилітній треба було цієї весни засіяти 20,000,000 акрів землі, а дотепер засіяно лише 54,000,000, отже ледви понад одну четвертину. Минулого року в тім часі було засіяно 7,000,000 акрів білше.

Газети старються всіма способами спонукати населення до засіву пшав, а уряд видав декрети про „вільну продажу" рещток збіжжя, худоби, дрову, яєць, молока й т. п. Та всі ці заходи не дають бажаних наслідків.

ПОЛЬЩА ВІШАЄ ШПИГУНІВ.

ВАРШАВА (Польща). — По приговорі воєнного суду повішено інженера Яна Баквського та розстріляно бувшого урядовця польського генерального штабу, Владислава Бороковського. Кабаретному співачку, Теодозію Маєвську, засуджено на досмертну в'язницю. Всі троє обвинувачено в шпійонажі на користь радянської Росії. Президент Мисціцький відмовився помилувати засуджених, а лише на прохання Бороковського замінив йому повішення на розстріл.

У Льблїні розстріляно резервового офіцера піхоти, Гринґорша Віякоша, якого також обвинувачено в шпійонажі. Президент держави відмовився помилувати його.

"СВОВОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and Holydays at 8155 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.
 Accepted as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 8, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
 SUBSCRIPTION RATES: PERIODICALS
 Three cents a copy
 One year \$7.00
 Six months \$3.75
 Three months \$2.00
 Foreign and Jersey City Rates:
 One year \$10.00
 Six months \$5.00
 Three months \$2.75
 За оголошення редакція не відповідає.
 За кожна зміну адреси платиться 10 центів.
 Telex "Свобода": Montgomery 5-0488. Telex U. H. Союз: Montgomery 5-1838.
 Address: "СВОВОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

"НІЧОГО НОВОГО ПІД СОЛЦЕМ"

Увесь культурний світ здригнувся на звістку про варварські, дикунівські розстріли української людинності над Дністром. «Робітничі й селянські» влади большевицької партії ніби здійснили політичне прощання російського письменника Достоевського. В романі Достоевського, «Бесі», один революціонер, попередник теперішніх большевицьких, каже про вигнану ним політичну систему: **«Я починаю необмежено свободу, а кінець безмежним рабством».**

Так почали й до цього дивляться комуністи: вони обіцяли найширшу свободу робітникам і селянам, а врешті довели народи маси до найстрашнішого неволі.

Все на світі має свої причини. Не можна сказати, що большевиизм так собі злетів з неба. Дехто думає, що який Німці не перевезли були Леніна з товаришами 1912 року з Швейцарії через Німеччину в залізничних вагонах, то мовляв, и большевицької диктатури не було б. Це є помилка.

Хочу тут показати, що большевиизм в його політичних і господарських ідеях має коріння в попередній розвитку московського народу, в історії царської держави. Нас не повинна збавити з пантуків ота зовнішність, що показує, ніби московські большевицькі, запозичивши соціалістичну ідею з Західної Європи, творять щось нове, небувале. Погляньмо в минуле, то побачимо, що крім комуністичних фраз большевицькі не принесли нічого в основі нового для Росії.

Перед моїми очима встає доба московського царя Петра I, який хотів зреформувати налітв Який Московщини, «лігати її перегасти» Європу. Цар Петро бачив, що в його державі бракує промислу, торгівлі, що нема освіти й науки. Одним махом, як суцільні большевицькі «ударники», він хотів перестригти й кіано-європейську техніку й культуру в Росію. Петро I не бачив, що західно-європейська культура розвивалася тисячеліттями. В своїй варварській самовпевненості він казав:

«Нам Европа потрібна тільки на якийсь десяток років, а потім ми обернемося до неї спином!»

Чи не тесаме думають, говорять і пишуть російські комуністи? Кінаю година цінь «самовистарчалість» (автаркія), якої вони хотять досягнути цілям дрямом п'ятиріччя.

Можемо сказати: «Адже большевицькі скасували приватний капіталізм і все кучили в руках держави. Чи це було перед ним в сторі Московщини? Бувало, де й як бувало. Хто знає минулість Московської держави, той може подумати, що свою господарську програму большевицькі прямо «позначили» у московського царя Петра I. (1672-1725). Державний капіталізм був на Московщині з давніх давен. Вся земля, все майно держави підлядало були там споконвіку «божі та государські».

Німський посол у Москві, Вебер з Браншвігга, що жив на Московщині за царя Петра I, пише в своїх споминах «Фердеретс Руслянд» (Зреформована Росія) дуже багато цікавого про відносини на Московщині. «Царі, пише він, мають владу у важкій час відбирати маєтності у своїх бояр».

Нема під казати про селяни та міщан: цар мав над усім народом необмежену владу. Ставля, виданцюючи селяни в СССР, нічого нового не приносять, бо такі штуки робили московські царі й перед ним. Большевицькі обмежили собі всю торговлю внутрішню й закордонну. Це саме ми бачимо в Росії за царя Петра I. Було тоді заведено в Московщині державний монопол на горючку, на тютюн, на поташ, на сіль, на сибірський фурт і так далі. Вебер пише: «Цар вельтх продалати ті продукти по якій йому завгодно ціні, і вони дають йому дуже значні прибутки». Коли большевицькі свою державу торговлю називають «соціалістичною торговлею», в такій раз першим «соціалістом» був московський цар Петро I!

Пробував цар Петро заво-

дити також державний промисловий капіталізм, як це тепер роблять комуністи. До нових фабрик призначали цілі села, які мали працювати на фабриці. Як не вистачало таких невеличких на місці, то цар робив розкладку по інших селах. Так, розпорядком 1716 року мусили селами від 100 дворів дати одного робітника, від 500 дворів одного тесло і т. д.

Навіть у заманяванні закордонних «спеців» — техніка нема у большевицькі нічого нового, як порівняти з добією царя Петра Вебер пише: «Цар звелів писати до Франції й дав своїм агентам доручення понашукувати значне число всяких ручних майстрів та закликати їх у Росію. Між іншим вели своїм агентам обіщати, що вони (закордонні майстри) будуть мати помешкання й будуть вільні 10 років від всяких податків». Чим не сучасні обіцянки большевицьких агентів «спеціал» в Європі та в Америці?

Сучасна правляча каста в Москві складається з наїрраціональніших ідола іх національності й суспільного походження людей. Тут і Російські й Польські (Дзержинський, Менжинський), Жиди, Латини (Рудукта), Грузини (Сталин), Вірмени (Мікоян), Українці (Гринько, Мануїльський) і т. п. Чи не подібний «Інтернаціонал» бував в державі царя Петра? Були там Гордон, скотського роду, були й Жиди «барони» Шафирови (Шаліро), були й «самоотвержені малороси» — Теофан Прокопович і багато інших, що зміщали московську державу на шкідку України. Навіть, коли хочете, була свого роду ідея об'єднання цілого світа від проводом Москви за царя Петра, як і тепер в комуністичній Інтернаціоналі. Московський посол у Варшаві, Тьлякин, заявив іменем Петра I, що цілий світ, як єдиний Бог на небі, так і московський єдиний царя під собою» буде мати. Чиста під собою революція! А безтакі вістки яких я маю, то вони були неактуальними й про їх ніхто й чути не хотів. Ріжко на комуналях, та писальсь про справу університету, угоди, опозиції, розвал АНД, і т. п., все це одначе були згодом. Слабий відгук в німській

пресі знайшов також голод на Закарпатській Україні. Смерть бундесу австрійського міністра закордонних справ, Черніна, викликала великий відгук в німській пресі, а в зв'язку з тим появилися й ревінценсії про Україну та берестейський мир. Також вістка про будучий з'їзд Габсбургів заставила деякі газети згадати про Україну, згадали про Українських Січових Стрільців та їхнього команданта, Василя Швиногона (Вільгельм Габсбург), що тепер проживає у Франції.

«Дості великі зацікавлені в пресі викликали недавні розкопки коло Чернігова, де знайдені останки вікінгських гробів з дуже цінними предметами того часу. Тип цих гробів нагадує типи північнонімських й скандинавських гробів, що в свою чергу дають, що вже й у тодішні часи були якісь зносини між обома країнами, Україною й Німеччиною.

Декуди це пишеться про відносини в совітах і згадується Україна, але все це Українцям вже давно знаєме, бо українська преса далеко краще про це поінформована, як німська. Голоси ці дуже рідкі й залежні мабуть від загальної допитливості курсу німецького уряду. Дивним дивом кроваві події над Дністром не знайшли в німській пресі ніякого відгомону, хоч інша світова преса, якої список подається нижче, переповнена жадливими вітками знад Дністра.

Короткі вістки з українського життя принесли поодинокі такі газети: «Дойтше Тагесцайтунг», Берлін, 6. 4. про «Голоду політичних в'язнів в Тернопілі, з 7. 4. про заложення нової партії на Західній Україні та про виселення Рудницького на Сибір, з 9. 4. довшу вістку про виступ українського кулака Омельчана в бердичівському цирку Буша, з 10. 4. вістку про переселення українських кооперативів на Волні та про «пенцицький» рух там. Про це останнє писала й «Проїзіше Кройццайтунг» з 10. 4.

З заграничної преси писали в останню часі про Україну такі газети:

- 1) Aftenposten, Oslo, 22. 3.
- 2) Le Journal, Paris, 22. 3.
- 3) Journal de Debats, Paris, 23. 3.
- 4) Dagens Nyheter, Stockholm, 23. 3.
- 5) Le Soir, Bruxelles, 24. 3.
- 6) Dimineața, Bucuresti, 24. 3.
- 7) Naplo, Subotica, 25. 3.
- 8) The Morning Post, London, 22. 3.
- 9) New York Herald, Paris, 25. 3.
- 10) Berlingske Aften, Copenhagen, 26. 3.
- 11) Giornale D'Italia, Roma, 26. 3.
- 12) Journal de Geneve, 27. 3.
- 13) Daily Telegraph, London, 29. 3.
- 14) Chicago Sunday Tribune, Paris, 9. 4.
- 15) L'Illustration, Paris, 9. 4.
- 16) Daily Express, London, 2. 4.
- 17) L'Humanite, Paris, 10. 4.

ці подання і депутатів завести до царської канцелярії не дивно, тому, щоб якийсь недієльний адвокат не обдер їх котів, щоб користі для них. Як переконані ті депутати самі люля люля розказали, що й царі їм не поможуть, а царі взагалі не є якийсь всесильний потентат, за якого його галицький народ має; що той австрійський цар є панською собакою, яка долоє клопа цілком не журиться.

Як би в парламенті довідалися, що то я писав ті подання, то не знаю моїх інтенцій, гадали би: або, або. Або я не знаю основних конституційних законів, отже не маю основної кваліфікації на посаду, або я обманю, що визнаю безпечність собі дискрецію. Виждуйте з готовими поданнями до депутатів і кажу (зрештою правду):

«Цар не дуже любить, як посли витрюкають в такій справі. Як би довідалися, що то я писав ті подання, то гадав би, що я збудувати вас проти Нехелеса. Це ваші справи пошкодило би. Нарочито на те, щоб ніхто не вгадав, хто змайстрував ті подання, я написав їх не по українськи, а по польськи. Ви не скажете нікому, хто писав?»

«А деж би ми!» депутати відповіли хором. «Скажете, що якийсь адвокат у Відні».

(Далі буде).

Слабий відгук в німській

ЗА ФЕДЕРАЛЬНУ ДОПОМОГУ БЕЗРОБІТТЮ

Найбільший оптиміст здає собі вже справу з того, що господарська криза, яку переживаємо, сама собою не ліквідується. І просто неможливо довше рахуватися з тим, що якось то буде, що безробіття зникне, а бізнеси поправяться, коли не буде якого плану, який дасть роботу міліонам.

З того боку треба повитати плян сенатора Робінсона щодо видачі федеральних бондів на суму \$2,300,000,000, які мали би бути призначені на позички для статей в міст. А ті останні мали би знову зужити ті гроші на будови мостів, тунелів, каналів і т. п. Плян сенатора Робінсона являється наче програмою демократичної партії, бо його попірають найвизначніші демократичні провідники. Цей плян може навіть здійснитися, не вважаючи на справин Гувера, бо прогресивні републиканці його полюблять. А якби так сталося, то можна надіятися, що це принесло б значне поліпшення відносин. Цей плян добрий ще й з того боку, що він ставить вимогу істнування упорядкованого зрівноваженого бюджету. З того виходить, що видача тих нових бондів не спричинила би потрясення вартості американської валюти. Дотого позички будуть дані на такі підприємства, як будови мостів чи тунелів, які цілком певно оплатяться. Отже і під тим оглядом не буде ніякої небезпеки щодо втрати вложеного в них гроша.

Отсей проєкт, якщо ввійшов би в життя, міг би на протязі короткого часу дати роботу малошю не двом міліонам безробітних. Таке велике число людей перестало би ввідраз бути суспільним тягаром, себто, вони не побирали би більше допомоги. Призначені на їхню допомогу гроші могли би бути зужиті на більшу допомогу іншим безробітним. Ті, що дістали би працю, збільшили би число покупок. Господарське життя ожило би через приплив свіжого капіталу. Отже було би більше людей при роботі, менше потребуючих допомоги і був би оживлений бізнес та більше число покупок. Користи є так ясні, зрозумілі й прості, що прямо треба дивуватися, чому з ухвалою такого плану і з його виконанням зволівають.

Видачу федеральних бондів не була би ніякою допомогою чи жертвою, даною безробітним. Це була би здорова фінансова операція, на якій держава нічого не втратила, а тільки допомогла ожити бізнеси, піднести продукцію та побільшити вартість праці, започатковуючи тим дієсний зворот до ліпшого.

В. Будзинський.
ЗРУЙНОВАНА ГРОМАДА
 (3 моїх спогадів).

Щоби не нарікали на мене і не зробили мене причиною не владі, я пишу з вами не телеграфічного уряду і надаю три денешні. Вітати ми поклали до міністерства рільництва. Влітку як по польськи, перейшов на українську мову і тиснув далі з великим обємом.

«У нас, експедиції, побіди на гладкій дорозі. Коли, давно, наш пан зрабував і звався чинистим розбєм громадську субіорналі. Тепер ми ту сіножать відібрали... і т. д.»

«Колі асесор скінчив про сіножать, міністер став розпитувати, як в Дубенку, в Озерянях і в Бертинках люди живють. Питай, кілька мають поля, кілька худоби, відки беруть топаново, чи я заробляють поза своїми господарствами і т. і. Міністер дуже дивувався, що пані так багато луплять за правопласті на їх пасовиськах. Ще більше дивувався, що народ, працюючи на панських ланках, дає себе так немислордно викискувати. Як міністер якої відповіди депутатів не розуміє?»

«Що вас до мене привело з такого далекого краю?»

Асесор відповів: «Експедицїяль Мельде тегор-

мів, перекладав йому на німецький секційний шеф Томашевський.

«Нарешті, вертаючись до сіножаті, міністер сказав, що про право власності, до землі не рішає міністерство, не рішає адміністрація, а виключно суд. Про сіножать в Дубенку рішає суд в Станіславові і ніхто інший.»

Колі Депутати, скостерно-віти, стали вилити очима від міністра до мене від мене до міністра, я промовив (по українськи):

«Вибачайте експедицїя, що пригадав вам ваше приречення, або приречення вашого попередника, що справу пологати рішати корисно для громади. Приречення чорне на білім і печатками вашого міністерства в мене в моїх руках. Се приречення дістав пан інжинир Файт, коли він тут був з депутатів від громади Дубенка.»

«Чи це правда?», міністер сивит асесора. «Ми якийсь Файт справді має якийсь папір з обіцянку міністерства пологати цію справу, що я корисно для одної зі спірних сторін?»

«Правда!», відповів асесор. «Цей папір ми бачили. Читали його жандарми, наш пан полагав, що монастирський адвокат Мозлер. Саме того ми прихилили до експедиції, бо маємо писемне приречення міністерства. Ми прихилили просити експедицію, щоб експедиція як найскорше вирішила в користь громади, бо біда не спить. Як міністерство спіз-

ниться зі своїм правом, то суд пологати справу по своєму і тоді буде біда, бо народ не дасть своєю!»

Міністер се раз пояснив, що це не адміністрація справа, а судова. По цім поясненню додав:

«Я, царсько-корольовський міністер рільництва, кажу вам. Хто вам каже, що така справа, як ваша, належить до міністерства, то не до суду, той є ошуканець. Той ваш Файт, то ошуканець. Він обіркує вас, що би від вас тягнути гроші і дарунок. Той папір з печатками і з обіцянками мого міністерства є ошуканецтво. Його підписав сам Файт. Як здійснить з Файтом, то перелядає його жандарми. Як він не зробить цього, то я зроблю!»

Міністер схилив голову на знак, що авіація скінчена і вийшов. За ним пішли обіцякївей шефи, і ми вийшли. Вже на вулиці депутати доводили нам, нечаче кожний дівид обухом по голові. Тепер вони вже мусили увірити, що Файт обіркував і просто обіркував їх, бож не хто інший, як сам міністер сказав їм, що така справа до нього не належить, а виключно до суду.

Депутати знали, що суд рішить в користь Нехелеса. До цього вони ніяк не хотіли допустити, отже значаєм галицького хлопца задала заперелаво до що вийде, хоч се менше компетенційної Інстанції. Мовчанку перебив асесор заявою: «Ми підемо до царя!»

Я знав, що не поможуть ні

яї аргументи про некомпетентію і про безсильність ціляри в таких справах. Казкадесять іл парламентаріо-конституційного життя в Австрії, з голов галицьких хлопів не виблю думки про абсолютну владу царя. В своїй увій клопін мали його за сильнішого, як він був в часах абсолютізму. На думку нашого хлопця рішав таюку у справах цивільних, рішав про право власності.

Тепер я потерпав, що дої депутатів владу в кітї якого видського покутного адвоката, котрий їх до решти висмоктає. Хто зголощувався на авіацію, той мусів свою справу перелати цареві та списану на папері. Щоби моїх депутатів не впустили в руки якої нової лаяки, я сказав їм:

«Я хочу, що я вам напишу подання до царя. Напишу і прочитаю вам. Як не буде вам до вдоволи, то знайдете собі клопа іншого, що вам напише!»

Депутати се не втратили довіря до мене і се не знали, де в Відні знайти якого покутного адвоката, отже згодились. Парламент був недалеко, засідань тоді не було, отже я взяв їх до попольського бюра і написав ті подання до царя від трох громад: Дубенко, Озерині і Бертинки.

Всякий посол повинен знати, що в таких справах царі був некомпетентний, і в таких справах царська канцелярія людина на авіацію до царя не пускає. Я рішився написати

МІТІНГІ ВІДДІЛІ У.Н.СОЮЗА

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 367, повідомляє місцеві й позимський членів, що спільний мітинг відбувається в четвер, 19 травня, в годині 7:30 вечір, в місцевій залі запису всіх членів Товариства просить всіх членів явитися на мітинг, бо маємо дуже важку справу до погодження. Не явившись членів без домажувати відповіді, буде українок після статуту. Н. Соловй, пресас; С. Андриш, кас; Д. Слюдарик, секр.

ПОДЯКА

Я нижче підписаний член Тов. ім. Ді. Вітовського, від. 268 У. Н. Союзу в Франкфорда, Па., судуюдо ширю подяку головному урядковому мені У. Н. Союзу за уделення мені \$50 допомоги з фонду запозомогого, котра мене заратувала в прикрому матеріальному положенню.

Теодор Ліпка.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

УВАГА! МУЗУЛОВ, МАСЕ, КОЛОДЦЯ! УВАГА! ЗАХОДОМ МОЛ. КЛУБОВ ТАНЦІСТІВ ШКОЛИ В. АВРАМЕНКА ПРИ ТОВ. І. ФРАНКА, ВІД. 253 У. Н. СОЮЗА відбувається

КОНЦЕРТ З ТАНЦЯМИ В СУБОТУ, ДНЯ 21-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1932 РОКУ В JOUSE HALL, на NORTH STREET, LUDLOW, MASS. Комерт буде від 7 до 10 год. а вільні танці до пізньої ночі. Вступ 35 центів, для дітей 15 центів. ПРОГРАМА: Танцюристи школи В. Авраменка з Лудлоу, Сат Дерфал і Амгерст, які проводять інструктори В. Шило, виступатимуть з першими українськими танцями, перелік хорів, танців, котрі то вичинить Коф. О. Клімович з Спрінгфілда. Шановні Громадяни! Громадянин з Лудлоу, Гошом, Амгерст і Сат Дерфал! Просимо прийти на вільні заміне підприємств і тим поперти Мис. Клобо, щоб показати і продемонструвати перші українські танці, які ми умімо пошукати все, що наше, що нам дороге. Отсим зарплату нас усіх до численної участі, щоб ми були всі задоволені. Мис. Клобо докладає всіх старіших, щоб все випало гаразд. За добру обслугу ручитесь 114 Кошикет.

ПОВІДОМЛЕННЯ. Отсим маєм честь повідомити своїх знайомих і інтересованих, що з днем 15 травня ц. р. створює ресторан під назвою: "WILLAGE RESTAURANT", 434 Іст 6-та вулиця, Нью Йорк (біля Нової Ав. А.). Обідні і вечери на американській і краєвній класі, як: борщ, капуста, пироги і т. д. Проситься відвідувати. 113-4 Микола Максимович.

ХОРИ ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ. ПОРАДИТЬСЯ Д-РА ЗІНСА. ЯКІЙ МАЄ 25 ЛІТ МЕДИЧНОЇ ПРАКТИКИ В ЛІЧЕННІ ХРОНИЧНИХ НЕДУГ МУЖЧИН І ЖІНОК. Шкільні і перші хороби, давні та ослаблені, шкільні недомоглики і промовні недомоглики, легкі, бромічні та інші заклади недуг, лікує успішно доктори з 15-тирічної метою. Мої ліки протистинні, можна також порадитись щодо окремих умов. Х-Рейс, ексамінація крові і кечіні стирби. Висукування сиротки і пепсици. (БЕЗПЛАТНІ ПОРАДИ) DR. L. ZINS 110 EAST 16th STREET, NEW YORK CITY. мези 4-тою Елевіс і Irving Pl. ГОДИНИ: Денно від 9. ранно до 8. вечери в неділю від 9. ранно до 4. понод.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПРАЦІ ПОТРЕБУЄ. Діапат до домашньої праці по приватних домах. Платив місячно від \$30 до \$50 з помешканням і харчем. Рівном потрібно діапат (дестер) до ресторанів і контрольних готель. Більш прокукувати праці, прому зголошуватись до Українського Бюро під назвою: TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY, 3 ST. MARKS PLACE, NEW YORK CITY. на 8-йй улиці, між 2-го і 3-тою Елевіс.

ОДИНОКА ПРЯМА ДОРОГА ДО СТАРОГО КРАЮ. Цейте виши швидко, достатньо пасажирських пароплава-ми, на яких діапате достатню поживу в довільній кількості і допорядку обслугу слугаючи, котрі говорять нашою рідною мовою. Найближчий відліз: „ПУЛАСКІ“ 13 ТРАВНЯ „КОСЦЮШКО“ 1 І ЧЕРВНЯ Звернітись до місцевого агента або пишть до: GDYNIA AMERICA LINE (Formerly Baltic America Line) 89 BROAD STREET, NEW YORK, N. Y. 315 30. DEARBORN STREET, CHICAGO, ILL. UNION TRUST BUILDING, PITTSBURGH, PA. 110. STATE STREET, BOSTON, MASS.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN TRIBUTE TO GEORGE WASHINGTON'S BICENTENNIAL. BOSTON, MASS.

At the Boston Opera House last evening the Ukrainian Bicentennial Committee presented its so-called "Tribute to Washington," consisting of dances by Vasile Avramenko, Ukrainian Folk Ballet and Alexander Kobetz's Ukrainian Chorus. The program divided itself into three parts, entitled on the program-sheet, "Memoirs of the Ukraine," a "Balliet-Picture of the Highlanders' Life," "Polk songs of the Ukraine in America," "In the country of George Washington," a "Balliet-Picture of the Young Ukrainian Generation in America." First and third parts consisted obviously of dances, while a group of arrangements of folk songs intervened. The only way available to these singers and dancers of connecting their native songs and dances with the Washington Bicentenary, the evident aim of the whole present tour, was by dancing the last group before a drop on which was painted the Capitol in Washington; by introducing a finale in which the chorus sang "The Ukrainian Banner" while the ballet posed in a stage picture, the whole beneath a picture of George Washington and to the accompaniment of the waving of flags of the United States and of the Ukraine. With conflicting performances at Symphony Hall, the Repertory Theater and Jordan Hall, the attendance was far smaller than the occasion deserved. For the folk dances a small orchestra consisting of violin, double bass, clarinet, piano and tambourine, at the extreme right of the stage, supplied the music. This music was highly rhythmic, always proceeded at a rapid, almost breathless pace, more frequently than not was cast in a minor key, was of a sameraz per se, they were worthy of all praise. The singing was of an excellent entirely on a par with that of the best of the several European choirs which have from time to time visited Boston. A. N. M. (Boston Evening Transcript, Wednesday, May 11, 1932).

HOLYOKE, MASS. UKRAINIAN CHORUS AND BALLET PRESENT COLORFUL PROGRAM. Prismatic and colorful folk-dances and songs comprised the program given by the Ukrainian National Chorus, directed by Alexander Kobetz and the Ukrainian folk ballet, led by Vasile Avramenko, in the City Hall auditorium last night before a favored audience. This performance was the tribute of local Ukrainian-born citizens to the memory of George Washington and was deserving of a capacity crowd. The appeal of the chorus was as much in the character of the music presented as in the magnificent orchestral-like quality of the singing which, without accompaniment. Prof. William C. Hammond, director of music at Mt. Holyoke College, was most enthusiastic over the work of the chorus. "It was the finest of the kind I have ever heard," he said. "Nothing better has ever been heard here. The richness of the voices, the spirit and enthusiasm of the singers, their splendid training and under admirable command combined to make the chorus a remarkable one." The chorus of about 40 men and women who wore their bright colorful and heavy native costumes. Director Kobetz has trained them

NEW HAVEN, CONN. UKRAINIANS GROUPS PLEASE AT SHUBERT. A large crowd attended the Ukrainian Bicentennial Tribute to Washington held in the Shubert Theatre last night starting at 8:15 o'clock. Alexander Kobetz and his Ukrainian Chorus together with Vasile Avramenko and his Ukrainian Folk Ballet furnished an interesting program. The event was dedicated to the 200th anniversary of George Washington now being commemorated by patriotic societies throughout the country. (New Haven Journal-Connier, Friday, May 13, 1932).

PRaise FOR THE UKRAINIANS. To the Editor of The Evening Sun-Sir: As one who thoroughly enjoyed the Ukrainian Chorus and Ballet at the Alcazar Tuesday evening, I wish to publicly acknowledge my appreciation of the patriotic Ukrainian people in Baltimore who so wonderfully wore their devotion to home with loyalty to an adopted country in song and dance. It was a fine exhibition of sincere allegiance and those who were responsible for this colorful declaration of reverence to the memory of Washington deserve high praise. M. S. W. Baltimore, May 5. (Baltimore Evening Sun).

З ЖІНОЧОГО РУХУ.

Віче Союзу Українок Америки. Дня 20. березня ц. р. заходоу Сестрицтва, віділяу 151 Укр. Народного Союзу склали збори й на тих зборах сестричленни У. Н. Союзу заложили віділя "Союзу Українок Америки". По виторі уряд до С. У. Н. приступили до справи й вирішили запросити пресидателю "Союзу Українок Америки", ланю Олену Лотюцьку, щоб вона ширше висниала завдання й діяльність "Союзу Українок Америки". Уряд "Союзу Українок Америки" записав листовно організаторку, щоб прибула до нашого місцевості. По обіді в годині 2.30 поподули зиялися наші пресидателки в саяі в товаристві українки в членни "Союзу Українок Америки". По коротким привітанню з урядниками й членицями пані Марія Яремчук, секретарка від 151 У. Н. Союзу, розпочала збори кою промовою, вказуючи на потребу в нашій місцевості такої організації, як "Союз У. Н." По скінченню промови п. Марія Яремчук попросила ширше О. Лотюцьку пояснити завданн

Тарзан і невідомі імперія. Син імператора, Фастус, уже давно ривши пімстисся на Ділекті й на Максимусі Прекалярусі. Він не міг забути того, як на його шава Тарзан і як йому довелось виходити геть з саду Ділекті Сплендіду, коли з шорог виняла його й донька Ділектя. Свій намір пімсти в ривши перестві негано в життя! В тій цім Фастус післав до Максимуса Прекаляруса післання з запрошенням Прекалярусу до імператорської палати на бенкет. Максимус Прекалярус також недолюблював Фастуса, але запрошення не міг не прийняти й змушений був іти на бенкет. Прекалярус був дуже здивований тим, що Фастус стрів його надзвичайно привіливо й усміхався до нього дуже вчливо своїм солов'ячим усміхом. Увесь час бенкету Прекалярус почував на собі китру усміщю Фастуса, а тому рішив при першій нагоді йти додому. Розпрошавшись з Фастусом, Прекалярус подався додому. Увійшовши на подвір'я, він був здивований тим, що тут і в домі ніби все вмерло. Не було видно слуг, а також скрізь панувала темрява. Ніде ніяке світло не блимало. Не було й на дворі вогню, який горів завжди вночі, коли хто з родилин був відсутній. Максимус Прекалярус був чим занепокоений і здивований. Він почув, що стається щось недобре. Швидко кроком першійоу через темне подвір'я й скоро онинився в темні доми.

на та спороби організації Союзу Українок Америки. Шановна пані О. Лотюцька, передоводниці вкороці, говорива так: "Мої дорогі брати й сестри! По дев'янадятьох літах й знову прибула до вас, як організаторка в годова Союзу Українок Америки. Ніколи й не думала, щоб судьба дозволила мені з вами, мої любі й дорогі, знову зійтись осту в вашій українській саї, як красно прибувній українським синьо-жовтими стрічками. Звідси я маю надіятись, що ви не забудете проїшай найкращі квіти мої житт. Звідси я винесла гарні сподівки, які лишається аж до смерті. Потім шановна бесідниці ширше й докладно пояснила завдання й напрям та програму діяльності Союзу Українок, а також його віділя в Америці. Метою Союзу а згуртувати всіх американських Українок в одну шуючю організацію та залучити всі українські жіночі товариства для праці над підвищенням свідомості українського жіноцтва в Америці, над вихованням молодого українського покоління в Америці на українським дусі, для популяризації української справи серед Американців, для поширення українського народнього мистецтва й для помочи в боротьбі українського народу за свободу й за самостійність дорогого нам рідного українського народу.

Далі шановна пані О. Лотюцька задала, що є безперечної поступ по нинішній день, бо за 6 років існування СУА організовано більше ніж 40 відділів та सदереванних товариств від Нью Йорку аж по за Шикаго. Зауачено в Союзі Українок Америки понад 2,500 свідомих жінок Українок. Та на цьому не можна спинитись, бо завдання СУА вимагають масового попертя, більших засобів; вимагають втягнення всього українського загалу в Америці до народньої праці. Закликаючи до активної праці, шановна референтка заклкала любити свій рідний край та свій народ. Зокрема пані О. Лотюцька заклкала плекати в Америці українське народне мистецтво й шукку. Про мистецтво й українське шукку шановна референтка говорила, що великий український нарід має мистецьку жінцтво вже від давних часів ставляться своїм мистецьким шукком не лише в нас, але й серед інших народів; славиться воно своїм смаком у вишивках й т. д. Українські вишивки є найкращими по мистецьким зробленим від інших народних вишивок. Вони визначаються дедикатністю

Праведний суд. У судовий саї страшний гас. Виведений з рівноваги суддя звертається до сторожів та крже: "Успокоїте публіку, а шото я попоршу всіх, щоб вишли. Ми розглянули вже стільки справ і ніодна з них не чудил.

РІЗНІ ОГОЛОШЕННЯ

МУШУ ПРОДАТИ 110 лотів, всі рани, або по кілька, в самій серці міста Манхейма, N. J., в електрика, віділя і газ. Продається з принади складення дивити по цім дуже низькою Мустью бути продані в місяці травня. Голоситесь до: G. C. OS. KNOFF ST., MANVILLE, N. J. ПОШУКУЮ СПІЛЬНИКА ДО РЕСТОРАНУ, з прицини, що самому за тяжко доглядати бенкету. Бенкет на двох поперці й добрий. Голоситесь на адресу: 111-17 SUBWAY COFFEE POT, 135-4 Broadway Ave., near Main St., FLUSHING, L. I. N. Y. Telephone: Flushing 910308.

НОВИНА!

Як терните на шкільних хороб, біль у крижах, біль в горлі, шкільнові заклади - пишть по безплатну пробку. Добра нагода для агентів. 113-3 THE GREENLITE LABORATORY, BETHLEHEM, PA.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ДІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

153 AVENUE B. NEW YORK, N. Y. (мези 9. 11б. у.) Tel. ALGONQUIN 4-8623. Увечері години: рано від 10 до 11. ввечір від 8 до 9 а в неділю після умов.

Д-р Н. Я. МИХАЛЕНКО УКР. ДІКАР-ХІРУРГ

1718 WEST GIRARD AVENUE, PHILADELPHIA, PA. Увечері години: від 9 до 12 ранно; від 7 до 9 понод; від 7 до 9 ввечір. Телефонна: BETHLEHEM 9220.

АДВОКАТ Б. ПЕЛЕХОВИЧ

2300 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, ILL. (Помісткує у всіх судах, адвкатське представлення, обстракта, месовні контракти зупиня проїшай; переподорок в а в а в о в і справа; поподорок старорокості адвокатів і зророкості.)

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БУКОВ, ВАСИЛЬКО, NEW YORK, КОЛОДЦЯ. Tel.: Orchard 4-2568 129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY

В місті кастра Сангвініріос багато говорили про заручини Ділекті, дочки Ділекті Сплендіду, з Максимусом Прекалярусом. Особливо багато говорили про це тому, що Ділектя відкинула зайдання сина імператора, а нагоду стати імператрицею примовила за його бою. Максимус Прекалярус тоді почув найзаціпенішою ладкою на землі. Він кождо вільну хвилину проводив у товаристві своєї нареченої, залишаючи в її саї довгими годинами.

Син імператора, Фастус, уже давно ривши пімстисся на Ділекті й на Максимусі Прекалярусі. Він не міг забути того, як на його шава Тарзан і як йому довелось виходити геть з саду Ділекті Сплендіду, коли з шорог виняла його й донька Ділектя. Свій намір пімсти в ривши перестві негано в життя! В тій цім Фастус післав до Максимуса Прекаляруса післання з запрошенням Прекалярусу до імператорської палати на бенкет. Максимус Прекалярус також недолюблював Фастуса, але запрошення не міг не прийняти й змушений був іти на бенкет. Прекалярус був дуже здивований тим, що Фастус стрів його надзвичайно привіливо й усміхався до нього дуже вчливо своїм солов'ячим усміхом. Увесь час бенкету Прекалярус почував на собі китру усміщю Фастуса, а тому рішив при першій нагоді йти додому. Розпрошавшись з Фастусом, Прекалярус подався додому.

Увійшовши на подвір'я, він був здивований тим, що тут і в домі ніби все вмерло. Не було видно слуг, а також скрізь панувала темрява. Ніде ніяке світло не блимало. Не було й на дворі вогню, який горів завжди вночі, коли хто з родилин був відсутній. Максимус Прекалярус був чим занепокоений і здивований. Він почув, що стається щось недобре. Швидко кроком першійоу через темне подвір'я й скоро онинився в темні доми.